

عنوان مقاله:

نگاهی آسیب شناسانه به پیشینه مباحث جدید کلامی در ایران

محل انتشار:

دوفصلنامه هستی و شناخت، دوره 0، شماره 5 (سال: 1382)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

محمد مشهدی نوش آبادی - مربی دانشگاه تربیت معلم آذربایجان

خلاصه مقاله:

مفاهیم جدید کلامی که از غرب نشأت می‌گرفت، تقریباً از دوره امیرکبیر و سپهسالار، توسط منورالفکران در ایران مطرح شد و رفته‌رفته واکنش متکلمان را برانگیخت. نخستین مباحث، در حوزه علوم اجتماعی و سیاسی مطرح شد، که عبارت بود از آزادی، مساوات، قانون عرفی و منشأ مردمی حکومت. این مفاهیم از دوره مشروطه به بعد مورد دفاع متکلمان قرار گرفت. پس از مشروطه نیز مباحثی چون علم و دین، ماتریالیسم دیالکتیکی و مارکسیسم به مسائل جدید کلامی افزوده شد. بررسی آسیب‌شناسانه مواضع متکلمان نشان می‌دهد که غالب آنها به مسائل جدید آشنایی زیادی ندارند و به ندرت متکلمی در یک مساله مورد بحث تخصص دارد. آنها با همان ابزار و معارف سنتی به نقد مسائل جدید می‌پردازند به کارکردهای مثبت این مسائل توجه نداشته، در برخی موارد به دلیل نا آشنایی با مساله کلامی، مواضع متناقضی اتخاذ می‌کنند.

کلمات کلیدی:

کلام، آزادی، مساوات، قانون، علم و دین، داروینیسم، ماتریالیسم، دیالکتیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1225704>

